U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **M. G.**, zast. Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2017, čj. OAM-428/ZA-ZA15-ZA17-PD1-2014, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2018, čj. 4 Az 10/2017-50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně je státní příslušnicí Ukrajiny, pochází z M.. Rozhodnutím ze dne 3. 11. 2014 jí žalovaný udělil doplňkovou ochranu podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a to na dobu 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 11. 2014. Dne 5. 10. 2016 žalobkyně podala žádost o prodloužení doplňkové ochrany dle § 53a téhož zákona. Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný neprodloužil žalobkyni doplňkovou ochranu. Uvedl, že došlo k takovým zásadním a trvalým změnám situace na Ukrajině ve vztahu k jí prezentovaným potížím, že udělení doplňkové ochrany již není zapotřebí. Měl za to, že bezpečnostní situace se uklidnila a incidenty se soustřeďují jen k tzv. linii dotyku. Situace na východní Ukrajině je stále vrtkavá, ale nešíří se do dalších oblastí. Žalobkyně může přesídlit na kterékoliv jiné místo v zemi; k přesídlení může využít mnoha institutů, které ukrajinská vláda pro vysídlené osoby z dotčených oblastí zřídila. Práceschopné vysídlené osoby dostávají od vlády měsíčně 440 hřiven (18 dolarů), vláda by jim měla poskytovat ubytování, avšak za tímto účelem nečinila žádné kroky. Proces registrace vnitřně vysídlených osob a přerozdělování pomoci se měl během sledovaného roku zlepšit (s. 3 a 4 napadeného rozhodnutí).

[2] Žalobkyně napadla toto rozhodnutí žalobou. Městský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Usoudil, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci, což vedlo i k nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí. Při zvažování otázky vnitřního přesídlení pominul otázku faktické realizovatelnosti přesídlení a možnosti

dosáhnout na sociální dávky a služby pro vnitřně přesídlené osoby. Ze zpráv založených ve spisu vyplývají zásadní potíže v přístupu k sporným dávkám a službám, jakkoliv jsou vnitřně vysídleným osobám nabízeny. Závěry žalovaného z podkladů obsažených ve spisu bez dalšího nevyplývají.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu včas podanou kasační stížností z důvodů § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítá, že spornou žádost posoudil individuálně a rozhodnutí dostatečným způsobem opřel o informace o situaci na Ukrajině. Polemizuje se závěry ohledně možnosti a realizovatelnosti vnitřního přesídlení a odkazuje na usnesení NSS ze dne 8. 8. 2018, čj. 10 Azs 80/2018-40. Dále doplňuje nové informace, které nemají předobraz v odůvodnění jeho rozhodnutí.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Dle § 53a odst. 4 zákona o azylu ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma [§ 14a zákona o azylu] a nenastanou-li důvody pro její odejmutí [§ 17a zákona o azylu].

[7] Městský soud správně poukázal, že institut prodloužení doplňkové ochrany je založen na klauzuli *rebus sic stantibus*, tedy jestliže se situace nezmění. V prodlužovacím řízení se zejména posuzuje, zda a jak se změnily okolnosti, jež vedly k původnímu udělení doplňkové ochrany. Tehdejší skutkový stav se konfrontuje s aktuální situací v zemi původu cizince. Stěžejní důvody, jež dříve vedly k udělení doplňkové ochrany, nelze v prodlužovacím řízení zpětně měnit nebo dokonce doplňkovou ochranu neprodloužit s odůvodněním, že mezinárodní ochrana neměla být v původním rozhodnutí vůbec udělena [srov. např. rozsudek ze dne 16. 5. 2018, čj. 5 Azs 34/2018-29, bod 15; přiměřeně srov. rozsudek ze dne 29. 6. 2011, čj. 7 Azs 21/2011-57 k podmínkám odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 zákona o azylu].

[8] Stěžovatel měl srozumitelně vysvětlit, jak se změnily okolnosti, které vedly k původnímu rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany. Napadenému rozhodnutí však schází podrobné odůvodnění změny výchozích okolností. Stěžovatel jen v několika větách šablonovitě přepsal vybrané informace ze zpráv o Ukrajině, aniž tyto poznatky vztáhnul k situaci nynější žalobkyně. Městský soud tedy správně zjistil, že rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné. Stěžovatel nemůže odstranit nedostatky odůvodnění rozhodnutí teprve během soudního řízení, v tomto případě dokonce až v řízení před NSS (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2003, čj. 2 A 552/2002-25 a další navazující judikaturu).

[9] Nadto stěžovatel popisuje situaci na Ukrajině jen povrchně, ze zpráv o zemi původu vybírá jen některé informace (k požadavkům relevance, důvěryhodnosti a vyváženosti, aktuálnosti, či transparentnosti informací o zemi původu a práci s nimi viz rozsudek ze dne

pokračování

4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS; k zjišťování a zohlednění informací v prospěch i v neprospěch žadatele pak rozsudek ze dne 30. 6. 2010, čj. 9 Azs 16/2010-229). Podklady založené ve spisu se totiž k situaci vnitřně vysídlených vyjadřují poměrně kriticky. Odůvodnění stěžovatelova rozhodnutí, tak jak je koncipováno, nemůže v soudním přezkumu obstát. Skutkové závěry jednak nemají přesný obraz v podkladech založených ve spisu, resp. Jsou s nimi v rozporu, jednak závěr o změně rozhodných okolností (ve vztahu k reálnosti využít možnost vnitřního přesídlení), pro něž byla doplňková ochrana v roce 2014 udělena, není dostatečně odůvodněn. Bude na stěžovateli, aby v dalším řízení poctivě vyhodnotil zprávy o zemi původu a v intencích výše uvedeného přesvědčivě zdůvodnil své závěry.

[10] Konečně si stěžovatel nesprávně vyložil bod 22 odůvodnění napadeného rozsudku. Městský soud jej v žádném případě nekritizoval za posouzení otázky pronásledování ze strany příslušníků ukrajinské armády, resp. povinnosti žalobkyně nastoupit vojenskou službu. Jen a pouze mu sdělil, že má posoudit, zda ve vztahu k této otázce žalobkyně neuvedla nové okolnosti, které nebyly sděleny v předcházejícím řízení, a obecně zda nedošlo v této věci k novým skutečnostem. O odůvodnění napadeného rozsudku uvedené v bodě 22 se výrok rozsudku ostatně ani neopírá.

[11] V této věci tedy nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani nepochybil při výkladu práva.

[12] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu